

Kjære Grieg!
Ja, jeg ved af erfaring,
at De gjør alt hvad
De kan for min
skyld. Derfor kunde det
aldrig fælde mig ind
at kræve budet
"dyspepsi er forbudt"
ligeoverfor Dem. Det
heres udelukkende på
en misforståelse for min
bid, når jeg endnu
engang berørte "læne-
spørgsmålet". Jeg af
Deres breve yttede De,
at De ikke kunde
befale Dem med den
sag, fordi jeg endnu
ikke havde opfyldt
mine forpligtelser mod
subskribentene, og fordi
De i den sag havde
en anden opfatning end
jeg.

J et langt brev, hvori jeg
efter opfordring gav Dem
oplysning om mine med-
intime forhold, troede jeg
at have påvirket, at
jag havde gjort mit
mely i to tusend.
Da denne hendring altså,
efter min mening var ryd-
det af veien, havde
jeg et lidet håb om,
at Dr. Rautke kunde
opna noget i den om-
talt retning - i mine
forhold klyngt man sig
jo til et halmtro!
De har aldrig indgaaet
svart mig på enkelte
brev, to jeg mente,
De var nojenlunde
tilfredsstillt med mine
oplysninger. —
Var overbevist, at jeg al-
drig nojenstund har
villet plage Dem.
Og skuld De i det hel-
toget være træt af

ver Korrespondance, so
beholdt De blot at sige
det like ud. I har
jo meget at sige, og
derfor an svag huldning,
so man kan ikke se-
dres over, De holdt
pint var i ped. Det
kunde jeg aldrig toy.
Dem ild op. — Min
artikel er som mest
alt jeg har skrevet
opstalt under vante-
lige og fereved amsten-
digheder, so De ma ikke
vare so magerpud.
Jeg videt godt, at der
ingen halving er i Hems-
raskerne, men, so jeg
have lidt plads, vilde
jeg ved det end betyde
hallinglyvede rytmer.
Det var jo ikke gauder
terseht. At jeg speciall
penhaver Dem som Hei-
mal Kuester legger over
i, at alt hvad der
veder "Heimatkunst" nu
er jo moden i Tyghland.
"Kunstwart" broter - hav-

de jeg nær sagt af luttet
"Heimatkunst." at al Kunst
al øgt Kunst vokser på
hjemmets jordbund er der
selvfølgelig ingen tvivl om.
Men at Weber, Schu-
mann, Chopin og De
i ganske anden betyd-
ning er "Heimatkunstler"
end Mozart, Beetho-
ven, Brahms og Johan
Bredesen, det tror jeg
også vi kan være
enige om. Som sagt, det
kan for tiden blot gaae
Dem, når jeg frembr-
ver dem side af Doms
Kunst. At man i Tybke-
r angiver sig over, at
vi i Norden siddes end
med mere eendomslighed
og større fremtidsmælt-
hed end de "store"
Kulturnationer, er alge-
menuelig. — Leds for-
sigt de Krampager at
opkaste nationale
strøvels. Men hvad
er Kampverden f. ex.
i sammenlignis med

Dem eller Gerhard Haupt-
mann i Sammenlysning
med Thoen? — Efter
min sørens pæters Reich.
Strømns øyes og tre en
Kæmpe, stærkt, som jeg
fjergaves søger, i al
fald i hans dravantes
væcher, som jeg bedst
kjender. — Den verdte
Konkurrenca er ubeta-
gelig for Tytkerne, og
derfor er det ikke
si let at træve frem
her, hvor Chauvins-
men stadig — i al fald
i Kunstnerkredsen tilløges,
jo mindre de godfalkt
sees veds at Kunst-
glænde i virkeligheden
ødes. — Hvad De
siger om mig som udø-
vend Kunstner og diri-
gent, tror jeg ikke ganske
stemmer. Det vilde jo
værel overmod nyttigt
for mig, dersom jeg havde

Spillet Klaver. Jeg havde
kunnet give Times og attem-
pagner min Kone ved møli-
g Koncerts i Neveden. —
Men således som Koncert-
væsenet i de sielt 30
år har udviklet sig,
hævet der en ubegre-
Kapital hvi for at vinde
et stort navn som udsø-
rende Kunstner. Fordi nu
man har givet ind mar-
foldig betændelse hvor
man derover tyne
nygt. Men der høsten
Flanke høde for lavt
siden hødt et europæisk
navn, derom hvi hødt
hødt den modværdige
deftokapital. Flæs gavt
hvi er optrædt - i Frankrig
Tydeland og England har
hvi hødt glæmede
skribter - de stør engelske
blade har endog skrevet,
"at hvi hødt Montes
Kraft og Esopoffs græde"
og dog er hvi lavt
so bedfæll, som hvi
burd vere det. Hvi -

has ikke Kænsertret nok -
med andre ord ikke høvt
rød til det. Og så min
kan kend som Kænsert-
baryvinder reude et
behjvllt navn. Men ud-
giftene staudes os. Glee
kende og så giv Karriere
for samme, men derat
fodres ulyre udgifter
til Postamer osv. —
Som De ser, overalt den
samme mis! Jy kunde
også drøje — hoder
vildet i Bergen, som
let kan forklares — men
jy er spærret inde i
Fjeldene, hvor jy af
andre grunde må blive,
og her kan man aldrig
komme til. At give
svebstekant, derde
koster igger store
samme — Så De ser,
det er en beholdning
end min personlige
som her stilles sig hin-
drede i veien. Jy har
aldrig vedlekkende stolt
for mit dramatiske talent.
Tvertimod jy har jo alle
måder — selv ud i
nøkk, overalt en

politik og søgt at slå
mig igennem. Men jeg er
gennem erfaring kommen til
det resultat, at alene et
dramatisk arbejde kan
redder mig og mine frem
afgrunden, og derfor vil
jeg også gøre dette sidste
forsøg med mit mest
problematisk værk "Liebtwaelt".

Jeg ser dem filosof for livet
og har intet imod als
fordel det - derom me-
nskens ikke vil vide
nøgt af mig og min kunst.
Løbsfølger bærer jeg på
en eller anden måde for
at min bøn ikke står
hjælpelessen. - vunden.

Hos Prellkopf vedkom
mer snart 6 dante og
3 småsange - Har De
lyst til at se dem?

Reusertu gik udmærket
ster succes både for min
kon og mine sange. -

Et spørgsmål: Men du selv
erfarer, har gjort nok
for at undvære udgyfterne
til jernbanen og militærves-
sen, det mest som har
bragt Norge til afgrunden
rand? - Reusertu har
altid - og mest i den

Prædiken samlet - ved et enkelt øjeblik
Om tydeligt hvem Dem for sig
Datoen 11. 11. 1904